

UHŘÍNĚVESKÉ

OBČANSKÉ NOVINY

www.obcanuhrineves.cz

číslo 1/leden 2021

PŘÍPAD PODZEMNÍ ŠKOLKY V BYTOVKÁCH

Nová mateřská školka pro Uhřetěves má vzniknout v jámě uprostřed vnitrobloku, kde si dnes hrají děti. Proč? str. 2-3

KAUZA ZŠ ROMANCE

Za dva roky už mohli žáci z naší městské části chodit do nové základní školy. Dva roky zdržování a nečinnosti ale odsouvají start na rok 2027. str. 4-5

KŮŇ PŘEVALSKÝ Z UHŘÍNĚVSI

Slavného koně Převalského zachránil profesor František Bílek na našem statku v Netlukách. str. 7

PROČ se dále prohlubuje věčný a informační chaos na radnici? Otázka unisono vyplývá z vašich ohlasů na první číslo vašich našich novin a doporučení, na jaké další radniční nehoráznosti a nešvary napřímit pozornost. Této vaší pomoci a zájmu o noviny si velice vážíme a děkujeme. Jak jsme zdůraznili v prvním čísle tohoto listu, vydáváme ho proto, že v naší městské části chybí prostor pro kritiku a demokratickou diskusi. Tomu tématu se ostatně věnuje zamyšlení, které nám poslal jeden z čtenářů, a které otiskujeme na poslední stránce. Jak čtenář zdůrazňuje, i když občasné otištění jiného než radničního názoru vydává redakce Uhřetěveského zpravodaje za svou přednost, je to ve skutečnosti jejich zákonná povinnost. **PROČ** radnice nevydává veřejné peníze účelně a v zájmu občanů? Některé radniční projektové manipulace, doprovázené značnými finančními prostředky za studie

a projekty, po jejichž stopách jsme se v tomto čísle vydali, je bohužel pro mnoho našich spoluobčanů v mnoha směrech téměř devastující. To platí doslova pro případ mateřské školky V Bytovkách. Tomuto projektu školko-bunkru se věnujeme na následující dvojstraně. **PROČ** umísťuje radnice školku zcela nepochopitelně do miniaturního travnatého atria mezi bytové domy? Ta trocha zeleně je občany využívána jako oáza v betonovém světě... **PROČ** musí na novou základní školu čekat uhřetěveské děti a jejich rodiče až do roku 2027? Snažíme se zde na tyto otázky alespoň zčásti odpovědět. Bohužel, všechny kauzy minulé i dnešní mají společného jmenovatele v postoji radních vetovat vše, co vybudovaly a vybudovat chtěly předchozí koalice. O občany vůbec nejde. Politika dnešní radnice tak stojí na výmluvách a ne na lidech, na občanech Uhřetěvsi. **Vaše redakce**

ŠKOLA 21. STOLETÍ

Hlavním tématem tohoto čísla jsou dvě školy, jedna mateřská a jedna základní. Oba projekty v naší městské části rozvířily hladinu veřejného mínění, oba projekty lze bezpochyby nazvat kontroverzní. Jak má ale vůbec vypadat moderní škola 21. století? Co má nabízet žákům a jak moc má přinášet nový kulturní a architektonický vklad do charakteru obce?

Ptáme se: ing. arch. Martina Hlaváčka, urbanisty a architekta dostavby základních škol v Horní Měčici a Berouně, gymnázia Arabská nebo muzea Škoda Auto.

„Samozřejmě, že je skvělé, aby škola přinášela obci nový architektonický rozměr a byla esteticky zajímavá. Je třeba ale brát v úvahu, že každá škola má mnoho hygienických a funkčních nároků, včetně světelných technických podmínek ve třídách. To do jisté míry architekta omezuje a posílá určitým směrem. Osobně si myslím, že každou novou školu by měla zhruba z 70 procent formovat její funkčnost a ze 30 procent celková estetika. Nejde přitom jen o vnější výraz stavby a její dojem, ale také o ztvárnění interiéru, neboť nám jde samozřejmě v první řadě o samotné žáky, na které zajímavým způsobem ztvárněný interiéru může pozitivně působit a ovlivňovat je v jejich budoucím rozvoji. Jednoduše řečeno, estetika školního prostředí může mít pozitivní vliv na budoucí rozvoj

žáka. Proto by neměla být fádní, ale naopak pestrá. To se může projevit například vhodnou kombinací barev, kdy třeba každé patro školy má jinou barvu, což také umožňuje snadnější orientaci v prostoru.

V šedesátých až osmdesátých letech se školy stavěly unifikačně, což už je naštěstí pryč, ale i tak musí mít každá škola své jasné zákonitosti a jasně stanovené funkční celky (vyhovující třídy, odborné učebny, tělocvičny, jídelnu atd.). Navrhovat školu zkrátka není jen o kreativitě architekta, ale hlavně o jeho schopnosti dokázat skloubit krásu navrhované budovy se všemi omezujícími požadavky.”

RADNÍ OPOZDÍ STAVBU ŠKOLKY

MEGALOMANSTVÍ A POHRDÁNÍ NÁZORY OBYVATEL REALIZACE PROJEKTU DEVASTUJE KVALITU BYDLENÍ

Minulému ani současnému vedení radnice nelze vytknout nezáměr o výstavbu zařízení pro předškolní děti. Proto v roce 2017 spatřuje světlo světa studie „MŠ V Bytovkách“. Každá stavba projektovaná do blízkosti bytové zástavby přináší zlepšení života jedné skupině obyvatel (rodinám s dětmi v případě školky) a zasahuje negativně do života skupiny druhé (rodinám, bydlícím v bytovkách, což je vžitý název pro domy na adrese ulice V Bytovkách). Při rozhodování tohoto dilematu se nesmí hrát cinklými kartami. Pan starosta Zelenka a jeho oddaní radní hrají ale v případě projektu školky kartami podezřele vysokými! Autor materiálu se o tom přesvědčil na vlastní oči a na tuto skutečnost ho upozornili nejen obyvatelé dotčených bytovek, ale i nezaujatí odborníci.

ZROD INVESTIČNÍ AKCE „MŠ V BYTOVKÁCH“

Předchozí radniční garnitura za dvacet let pod dvěma starosty vybudovala to, co i přes některé nedostatky činí Uhřetěves vzorovou obcí s kvalitní infrastrukturou služeb a podmínkami pro spokojené bydlení. Myšlenka umístění školky jednoduché konstrukce s maximální kapacitou 6 tříd na parcele stávající školské budovy Dům UM (Dům dětí a mládeže, známý také pod označením „803“) se poprvé oficiálně objevuje za starostování pana Martina Turnovského: „K té prvotní myšlence umístění do objektu Dům UM se hlásím,“ a pokračoval „o umístění vlastní budovy v travnatém vnitrobloku bytovek jsme ale za mého starostování nikdy neuvažovali. Naopak, vždy jsme důsledně požadovali, aby tento vnitroblok zůstal nezastavěný. Dokonce jsme kdysi se starostou Collem v souladu s přáním obyvatel bytovek a charakterem místa odmítli pro radnici lákavou nabídku získání bytů pro obec od

společnosti, která chtěla právě v tomto vnitrobloku stavět bytový dům. Tento prostor jsme já a tehdejší radní vždy chápali jako zahradu pro děti, se zachováním jeho oddychové funkce pro místní obyvatele.“

Toto umístění školky potvrzuje tzv. zastavovací studie, vyvěšená na úřední desce v listopadu 2017. Ta navíc zachovala již vzrostlé stromy, které by ji oddělovaly od zmíněného vnitrobloku. Za pěkného počasí je vnitroblok plně obsazen dětmi, obyvatelé mají kde poklábosit, prostě místo k pohledání. Člověk nemusí být architekt, aby věděl, jak velký mají vnitrobloky význam. Bohužel, právě o to ale v tomto smutném příběhu běží. Právě do něj totiž současné vedení radnice umístilo obří budovu nové školky zapuštěné do podzemí.

Martin Turnovský připomíná: „Díky novým plánům na další školkou v Pitkovicích není ani nutné trvat na námi navrhované kapacitě MŠ V Bytovkách. Každý

snad pochopí, že stavební devastace vnitrobloku není nutná.“ Proto jsou časté výmluvy radního Jakuba Randáka (a nejen jeho) na předchozího starostu jen odvádění pozornosti. Pouhé zakrývání nekompetentnosti, neobdobnosti, absence zkušeností a citu pro potřeby obyvatel. Bohužel se to týká i těch, kdo projekt

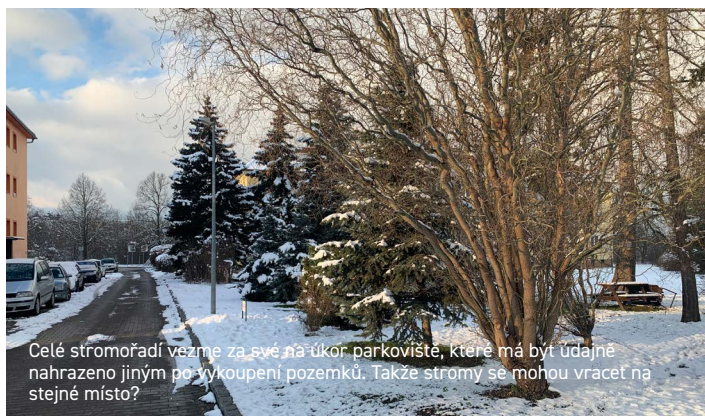
vehementně představují a obhajují: je to hlavně starosta Vojtěch Zelenka a koordinátor participativního plánování Pavel Kappel. O zničení travnatého a vzrostlými stromy lemovaného vnitrobloku a hlavně kvality života obyvatel bytovek, jednou a provždy, raději nikdo z nich nemluví.

VYBRANÝ PROJEKT JE PŘEHLÍDKOU ROZMAŘILOSTI A IGNORACE NÁZORŮ OBYVATEL

Společným jmenovatelem mnohých nových projektů současných radních Prahy 22 je anulovat či vetovat pokud možno vše od jejich předchůdců. Příkladem budiž projekt školky, o nutnosti její rychlé výstavby, jednoduchosti, a tím menší finanční náročnosti hovořil pan Turnovský. Věci ale dostávají rychlý spád, kdo chce podrobnosti, najde je zejména v číslech 3, 4, 5 ročníku 2019 radničního zpravodaje, či na webových stránkách městské části. Radní oslovují několik architektonických kanceláří, které dodávají studie návrhu projektu nové školky, z šesti přihlášených vybírá komise tři projekty (publikováno ve zpravodaji v březnu 2019) do finálního kola. Vítězí návrh, který na místě vnitrobloku staví velkolepou budovu! Projekt po úpravách aktuálně počítá s 8 třídami (pro 224 dětí, v původní verzi se uvádělo 280), zapuštěnými dvě patra pod zem. Radní se holedbají tím, že to je „nadčasové řešení“. Proč ne, ale umístění v daném vnitrobloku, jemuž padnou za oběť téměř tři

desítky vzrostlých stromů, je naprostá zhůvěřilost. Navíc celé hloubení, izolace a další náročné prvky pro toto podzemní dílo budou stát asi tolik, jako účelná, rychle postavená školka v zahradě Domu UM. A doveďte si někdo představit tolik aut rodičů s dětmi minimálně dvakrát denně, navíc v době, kdy obyvatelé bytovek spěchají do zaměstnání?

Samozřejmě, že za velké až obrovské peníze se taková stavba dá uskutečnit s minimalizováním rizik, třeba i typu přívalových dešťů. Ale horší jsou rizika nepřímého světla v podzemních katakombách prostřednictvím světlovodů (Na co se děti raději dívají, z oken na přírodu, nebo na schody do bunkru, co, páni architekti?), nepohodlný doprovod dětí pod zem i nemožnost přímého větrání. Včetně zcela omezeného parkování, na úkor těch, co zde bydlí a parkují dnes, kdy je ulice V Bytovkách už i tak velmi komplikované průjezdná.

Celé stromořadí vezme za své na úkor parkoviště, které má být údajně nahrazeno jiným po vykoupení pozemků. Takže stromy se mohou vracet na stejné místo?

KOMU ZNĚLY VÍTĚZNÉ FANFÁRY?

Vítězný projekt ale přináší i další pochybnosti. Spolu s ním totiž vstupuje do hry nová postava vyskytující se v mnoha dalších akcích a projektech našich radních. Je jím Ing. arch. Tomáš Veselý, zaměstnanec Magistrátu hl. m. Prahy (tedy placený z našich daní), v kontaktech instituce uváděn jako ředitel, jinde zas jako zástupce ředitele sekce rozhodování o území.

Za oběť nadčasovosti projektu padne asi 6 smrků, 14 bříz a 5 lip, všechno vzrostlé stromy. Z bytovek se tak stanou „nebytovky“ a lidé se proto již zbavují bytů. To vše na účet megalomanství pana starosty.

To si prosím také zapamatujeme, o tom bude řeč později. Takže je hádanka, kdo byl autorem vítězného projektu moc jednoduchá? Uhodli všichni, panu architektu Veselému a jeho studiím (množné číslo je na

místě). Ještě jednou podotýkáme, že se nikterak nechceme dotknout profesionality zmíněného pána, projekt sám o sobě je velmi zajímavý! Ale k věci: projekt minulých radních v zastavovací studii, o níž byla řeč v úvodu, respektoval dvě hlavní omezení: nezhoršit kvalitu života obyvatel bytovek a nechovat se rozmařile k rozpočtu radnice. Tedy nestavět ve vnitrobloku, ale realizovat jednoduchou stavbu na pozemcích, kde se nachází již zmíněný Dům UM. Ten je konečně už mnoho let určen pro různé aktivity dětí, v zahradě jsou cvičební zařízení, čili místo jak dělané. Co je ale hlavní, o čem se už pan Turnovský také zmínil: školka pro 6 tříd a třeba ještě méně. Prostě účelný kompromis, aby rodiče měli kam rychle umístit děti. Životní cyklus školek není velký, děti rostou jako z vody, a co pak s tím vítězným monstrem? Radnice spěchá a radní vytahují další trumf. Má podobu bohužel už zavedených móresů, totiž umístit věci na úřední desku tak, aby si jich pokud možno nikdo nevšiml. A tak se 21. 12. 2020, v době adventu to je ideální, objevuje na úřední desce „Oznámení o zahájení společného povolení (sloučení zahájení stavebního řízení a územní rozhodnutí) – Mateřská škola V Bytovkách, k. ú. Uhřetěves“. Do uzávěrky listu nové zprávy o dalším vývoji projektu asi nebudou, v rozhovoru se zástupcem obyvatel bytovek na straně 6 se dozvíte ještě další pikantní zajímavosti.

Celkový pohled na vnitroblok bytovek

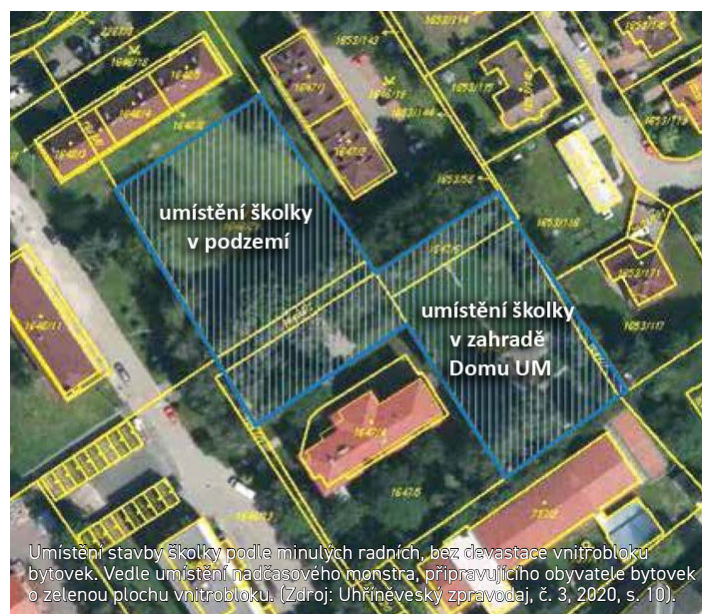
K VÍTĚZNÉMU PROJEKTU SE HLÁSÍ VÍCE SUBJEKTŮ

Vraťme se ale k mnohočetnému autorství vítězného projektu. Jediné, co jest jasno, že v každém

figuruje pan architekt Veselý. V radničním zpravodaji (3, 2020) je uváděn ateliér Break Point

a Ing. arch. Tomáš Veselý. Z výpisu z obchodního rejstříku dne 9. 1. 2021 plyne, že studio Break Point architekti bylo zapsáno 18. 6. 2018 s tím, že jediným jednatelem je pan Veselý. V internetovém vydání Pražského deníku (23. 11. 2019) se o vítězném návrhu píše, „že byly vybrány tři projekty... z nichž vyšel vítězný objekt z dílny projektantů Tomáše Veselého a Martina Hajného z ateliéru Veselý, Hajný“. Opětovným nahlédnutím do obchodního rejstříku dne 9. 1. 2021 zjistíme, že dvoumužné studio bylo zapsáno dne 10. 4. 2019 a pan Veselý byl ze studia vymazán z rejstříku dne 31. 12. 2019. Jinak jeho jméno figuru-

je v množství dalších architektonických studií a firem. Teď je dobře, že jste nezapomněli: ano, je to ten pan Veselý, který je navíc úředníkem Magistrátu hlavního města Prahy (opakujeme, že za naše daně) na úseku, který má k podobné tematice set sakra blízko – územní rozhodování. Kdo si dá data o výběrovém řízení na projekt školky do korelace s daty z obchodního rejstříku, k tomu si najde na Googlu význam slovního spojení „střet zájmů“, je tzv. „doma“. Nu a přece o peníze jde až na prvním místě. Překlad spojení Break point znamená „bod zlomu“, a to se může týkat i podnikatelské etiky. Takže, karty jsou skutečně asi cinknuté.

Umístění stavby školky podle minulých radních, bez devastace vnitrobloku bytovek. Vedle umístění nadčasového monstra, připravujícího obyvatele bytovek o zelenou plochu vnitrobloku. (Zdroj: Uhřetěveský zpravodaj, č. 3, 2020, s. 10).

BUDOU SI MÍT DĚTI (OBYVATEL BYTOVEK) KDE HRÁT?

Obyvatelům bytovek tak podle vítězného projektu má za naše velké peníze pod jejich okny vyrůst něco, ne nepodobné protiatomovému bunkru, stanici metra, vchodu do Louvru! Navíc – jakmile děti dorostou, co s tou jámou? Příkladů, kdy školky v daných lokalitách musely být předělávány na jinou funkci, najdeme v Praze bezpočet. Jednoduchá stavba v zahradě Domu UM je řešení. V Pitkovicích stála školka bez těchto anabází za krátký čas. Ale i pomníky mají svou osudovost. Ale tady bohužel nejde o pomník, který se dá snadno převézt do muzea kuriozit. Tady se jedná o pomník, který de-

finitivně ničí kvalitu života v obytných domech ulice V Bytovkách. Každému, kdo ctí přírodu a trochu té zeleně v šedi staveb, počínaje environmentalisty až třeba po skauty, kteří mají péči o přírodu a zeleň ve vínku, musí vytanout jediné: **co možno nejrychleji rozchazovací projekt zastavit!** Tím, spíš, že řešení kam umístit předškoláky je nasnadě – jednoduchá stavba v zahradě Domu UM. Jistě, palmáře za malý projekt je malé, ale snad by stačilo... Držme proto palce rodinám v uhřetěveských bytovkách, zeleni a vzrostlým stromům!

Kamil Nový

Více k tématu na str. 6

TEMNÝ PŘÍBĚH ROMANCE

To bohužel není interiér školy v Uhřetěvsi, ale školy na Praze 9 U Elektry, která získala peníze původně vyčleněné pro naši Prahu 22.

*Základní škola
pro 800 dětí
jen tak nebude.
Odpovědnost nese
starosta Zelenka*

Je ráno 1. září 2022, nový školní rok. V Uhříněvsi, Pitkovicích a Hájku se chystají do školy stovky dětí. Většina z nich míří do přetížených a narvaných místních tříd, ve kterých učitelé skoro ani netuší, jak se dotyčné dítě jmenuje. Starší žáci míří na vlak nebo na autobus do Prahy, ty mladší vezou maminky na Šeberov nebo mezi paneláky Jižního Města. Kdo měl štěstí nebo protekci, dokázal pro žáka sehnat místo v Říčanech. Když vyjíždí autem po ulici Přátelství, míjí prázdný prostor za Penny Marketem. Právě zde měla v tomto termínu otevírat své třídy a tělocvičny nová velkokapacitní škola. Jenže neotevívá. Proč? Sledujme zvláštní příběh neuspokojené osobní ambice a tajnůstkáření, který už za dva roky dopadne brutálně na hlavy školáků a jejich rodičů.

Duben 2017

Je pondělí 10. dubna 2017. Na spojené schůzi komisí městské části Prahy 22 je představen projekt nové základní školy Romance. Vypracovala ho projekční kancelář Obermeyer Helika, jedna z největších v zemi, vybraná

a placená Magistrátem hlavního města Prahy. Hlavní město hodlá uhradit celou budoucí investici ve výši 380 milionů korun, pro Uhřetěves by takové peníze znamenaly obětovat 4 kompletní roční rozpočty. Tehdejší vedení městské části Prahy 22 stálo spoustu úsilí Magistrát hlavního města přesvědčit, aby takové peníze na školu uvolnil. Nakonec postavilo hlavní město velkou školu před víc jak deseti lety.

Jestliže stavbu platí někdo jiný,
platí staré zlaté pořekadlo:
darovanému koni se na zuby ne-
kouká. Očekává se proto hladký
soulas přítomných, podle plánu
má škola otevírat 1. 9. 2022.

Jenže mezi zastupiteli a členy komisí je tehdy přítomen i budoucí starosta Prahy 22 Vojtěch Zelenka. A tomu se projekt nelíbí. Chtěl by pro Uhřetěves něco hezčího a také by chtěl, aby to nové hezké bylo spojeno výhradně s jeho jménem.

Říjen 2018

6. října 2018. Jsou komunální volby, vyhrávají je politická uskupení dosud v opozici. Mít údajně krásnější školu pro děti byl jeden z volebních taháků, díky kterým Vojtěch Zelenka získává podporu voličů, a tedy i funkci starosty. Uhřetěves si bezpochyby zaslouží, aby v ní vznikala dobrá architektura. Tedy: slibem nezarmoutíš, říká další pravdivé přísloví.

Jedna věc je totiž estetika a subjektivní vnímání, co je krásné a co nikoliv, a druhá peníze a čas. Městská část Prahy 22 rychle roste, peníze nemá, a nutně potřebuje někam umístit děti, které se hrnou do škol. Kouzelný proutek není k dispozici a stavební řízení trvá několik let.

V ten říjnový den tak osud školáků stojí na rozcestí. Buď budou mít školu, sice podobnou jako třeba plánují v nedalekém Šeberově nebo už staví na druhé straně města na Zličíně, ale plně funkční, s třídami, tělocvičnami a venkovním sportovním areálem. Nebo budou mít vizi budovy, která by chtěla zastínit moderní architektonické stavby od horké Dubaje po zasněžené Helsinky. Budou mít vizi, fata morgánu, tedy reálně nic.

Květen 2019

20. května 2019. Schází se Školní komise Rady městské části Prahy 22. Přítomný starosta Zelenka oznamuje, že zahájení provozu základní školy Romance se jen trochu posune, k 1. září 2023. Potvrzuje, že bude postupovat v rámci platného územního rozhodnutí, ale má vybraného organizátora nové architektonické soutěže, která najde způsob, jak projekt uzpůsobit „demografickému rozvoji MČ“.

Účastníci jednání se rozcházejí spokojeni, Uhřetěves a přilehlé obce budou mít novou školu a navíc bude opravdu hezká. Jenže týdny a měsíce plynou a místo pokračující přípravy stavby, která měla původně začít v prvním

čtvrtletí roku 2020, se neděje vůbec nic. Jediné čeho ubývá, je délka platnosti územního rozhodnutí.

Říjen 2020

2. října 2020. V základní škole nám bří. Jandusů se schází školská rada. Překvapení přítomní členové jsou u bodu „nedostatečné kapacity školství“ seznámení gesčním radním s narychlo sepsanými informacemi od starosty Zelenky, že základní škola Romance jen tak nebude. Dozvídají se, že byla uzavřena smlouva se společností ISP Praha na stavební management, která má suplovat práci vlastního investičního odboru, a že nejpozději v listopadu bude vyhlášena nová soutěž na architektonické řešení školy. Na základě šesti předložených skic bude vybrán porotou vítězný architekt, se kterým bude bez výběrového řízení uzavřena smlouva. Bez výběrového řízení? Kde je proklamovaná transparentnost?

V dubnu 2022 (!) plánuje MČ Prahy 22 zahájit nové územní a stavební řízení a v září téhož roku mají být započaty stavební práce. Jak starostův materiál zdůrazňuje, předpoklad zahájení provozu školy je září 2024. Termín je z říše pohádek a fantazie, dívá se přítomní, navíc nezohledňuje složitosti při stavebním řízení a výběru zhotovitele. Suma za stavbu školy je nyní vyčíslena na 450 milionů korun, ale o peníze z magistrátu se prý uhřetěveská školská veřejnost nemá bát.

Jak se doslova píše v příslušném materiálu ze školské rady: „O potřebě výstavby nové ZŠ jsme neustále v kontaktu s Ing. arch. Tomášem Veselým, sekčním šéfem MHMP a náměstkem Pavlem Vyhnánkem, který má v gesci finance. Praha 22 má v tomto směru zajištěnou nadstandardní podporu pro investici do ZŠ Romance.“

Písemné doznání, jak je to na

magistrátu s transparentním a rovným přístupem k veřejným financím, nyní ponechme stranou. Zabývejme se hlavně tím, kdo ponese zodpovědnost za zmařené peníze a hlavně roky příprav nové školy, která včetně nového projektu rozhodně nebude postavena za pouhá dvě léta.

Prosinec 2020

Je pondělí 14. prosince 2020. Na základě informací o záměru zrušit projekt základní školy s platným povolením učinila opozice poslední krok ke změně této kritické situace. Před tím už žádala o svolání mimořádného zastupitelstva, ale to se kvůli covidu nekonalo. Na 12 zastupitelů včetně koaličního radního z celkem 25 dnes vyzývá otevřeným dopisem starostu Vojtěcha Zelenku, aby vzal rozum do hrsti, skončil s tajnůstkářením a pozastavil vyhlášení architektonické soutěže. Alespoň do okamžiku, dokud Zastupitelstvo MČ osud největší investice v dějinách Uhřetěvsi, Pitkovic a Hájků řádně neprojedná.

Už nyní přitom na projekt nejsou peníze. Magistrátem vyčleněnou sumu na ZŠ Romance mezi tím využily projekty jiných městských částí. Přestože začaly s přípravou svých nových škol později než Praha 22. Konkrétně jde o školy na Šeberově a U Elektry na Praze 9. Příslušní starostové ale na rozdíl od Vojtěcha Zelenky nedělali drahoty a kývli na podmínky magistrátu hlavního města. A jejich školy se už nyní začínají stavět.

22. prosince 2020. Těsně před Vánoci, v covidovém lockdownu, hlasují uprostřed vylištěné Uhřetěvsi radní městské části o nové architektonické soutěži. Ačkoli standardem Rady je hlasování veřejné, rozhodnutí o zadání soutěže v hodnotě 3 milionů korun je hlasováno tajně. Navíc se kterýsi z radních zřejmě na radu právníků zdržel, takže díky této kličce není doložitelná případná trestní odpovědnost

jednotlivých hlasujících.

Radní totiž vědí, že se pohybují na tenkém ledě. Místo obvyklého výběrového řízení totiž připravují vybrat dodavatele cestou tak zvaného jednacího řízení bez uveřejnění, které může zadavatel použít, když je předmětem veřejné zakázky umělecké dílo. Tuhle metodu kritizují protikorupční organizace i NKÚ.

Na vyhlášení architektonické soutěže navíc ulpívá pachut' klientelismu, protože jedním (byť neplaceným) porotcem se má stát autor jiného kontroverzního uhřetěveského projektu. Jeho firma se dvěma společníky dostala dobře zapláceno za projekt mateřské školky V Bytovkách. (Píšeme na str. 2 a 3.)

Tato firma byla založena 3 měsíce před podpisem smlouvy s MČ, v době, kdy se vědělo, který návrh bude realizován... A je to stejný architekt Veselý, který má nyní z titulu své funkce na magistrátu zajistit pro MČ Prahy 22 „nadstandardní podporu“.

Leden 2021

Konkrétní den už není důležitý. Pětiletá snaha zajistit pro školáky Prahy 22 v rozumném termínu novou funkční školu a sportoviště padla vniveč. Městská část je znovu na začátku, děti a jejich rodiče si na nové třídy nejméně pět a možná i sedm let počkají. Mezi tím budou své děti vozit a posílat jinam.

A možná budou muset čekat ještě déle. Kvůli covidové pandemii a daňové reformě přišla Praha o spoustu peněz a je otázka, zda bude nyní ochotna zaplatit podle odhadů skoro miliardu na nový projekt. Výběr nového architekta a okolnosti zadání stavebního projektu bez soutěže vzbuzují oprávněné pochybnosti. Ale snad je vše právně v pořádku. Snad se jen jeden starosta rozhodl, že zájem stovek dětí a rodičů podřídí svému snu: postavit si za veřejné peníze krásný architektonický pomník.

Pavel Janů

O UMÍSTĚNÍ S NÁMI NIKDO JEDNAT NECHTĚL

„Vždy tu byla menší školka v objektu nynějšího Domu UM. Dokonce i nyní jsou zde dvě třídy pro 52 dětí. O zmenšení kapacity vítězného návrhu školky s námi nikdo jednat nechtěl, teď jsme nuceni se zabývat velkými negativními dopady nového obrovského objektu,“ říká Martin Sazma, předseda Společenství vlastníků bytových jednotek na adrese V Bytovkách 788 a 789. Požádali jsme ho o rozhovor na téma stavby školky pod jejich okny, kterému se věnujeme velkým článkem na stranách 2 a 3.

Kdy a v jaké fázi přípravy projektu školky umístěné do vnitrobloku jste se o něm dozvěděli?

Při schvalování nákupu pozemku vnitrobloku na zastupitelstvu MČ Praha 22. V té době jsem zde ještě nebydlel. Ti, kdo již hledali bydlení, mi jistě dají za pravdu, že právě lokalita hraje zásadní roli při rozhodování o nákupu nemovitosti. Stal jsem se jedním z několika nových majitelů za poslední dva roky. Hádejte tu radost po zjištění, jak obrovské devastaci má vnitroblok čelit. Bohužel, zrealizovaný obchod neseš vzít zpět.

Jaké další kroky následovaly a s jakou odezvou jste se na radnici setkali?

Na jaře roku 2019 jsme obdrželi pozvánku na představení šesti architektonických návrhů. Jako hosté jsme mohli klást otázky architektům. Poté následovalo hodnocení a výběr z předložených studií. I zde jsme jako zastupci bloku byli přítomni, ale bez práva hlasovat, hodnotit

a aktivně se účastnit výběru návrhu MŠ. Hodnocení projektů vzešlo z komise složené z architektů, ředitelky mateřských škol a zástupců MČ.

K jakému závěru komise dospěla?
Do avizovaného dvoučlenného finále postoupily tři projekty, které byly představeny v Uhříněveském zpravodaji.

Jaké umístění při hodnocení komise měl vítězný návrh?
Vítězná studie se do finále dostala z pátého místa z posuzovaných šesti. (!)

Který projekt jste byli ochotni podpořit?

Ani jeden z představených návrhů školky pro 280 dětí nebyl pro nás přijatelný. Požadovali jsme menší stavbu, ideálně vnitroblok nezastavovat a zachovat jeho klidovou zónu. Je ironií, že vítězný návrh to všechno zcela ignoruje.

Měla MČ snahu s vámi jednat před zahájením projekčních pra-

cí, aby se zamezilo případným odvoláním?

Ano, měla, a musím říci, že má stále chuť jednat. Bohužel ne o umístění stavby, kapacitě MŠ, tím i zmenšení objemu stavby. Toto jednání bylo zcela odmítáno. Podařilo se nám akorát začít řešit dopravu a s tím související parkovací místa v lokalitě.

Pochopitelně množství aut rodičů s dětmi dvakrát denně parkování a průjezd ulicí V Bytovkách značně ovlivní. Už dnes je pro obyvatele složité zde auto odstavit?

Všechny ty bytovky byly stavěny okolo roku 1950 a tomu odpovídala i tehdejší parkovací místa. V dnešní době, kdy na byt připadá minimálně jeden automobil, jsou všichni nuceni parkovat, kde je to možné. Ač je ulice V Bytovkách obousměrná, bohužel nevyhovuje dostatečnou šířkou pro podélné parkování. Přesto zde tak všichni obyvatelé parkují několik desetiletí. Ulice je tedy fakticky jednosměrná.

Martin Sazma, předseda SVBJ V Bytovkách

S nárůstem dopravy, který způsobila základní škola, kroužky, je další zatěžování této komunikace vysoce problematické. Školka o kapacitě 224 dětí a až 35 zaměstnanců přivede jen v ranní špičce minimálně 100 aut a odpoledne také. Dále se uvažuje o sportovní hale v místě fotbalových hřišť, kde se počet projíždějících aut neodvažují odhadovat. Z hlediska dopravního řešení je každá stavba v takto vysoce urbanizovaném a stabilním území zcela srovnatelná s výstavbou třeba na Praze 1.

Rozmlouval: mik

Ilustrační foto

MUZEUM V UHŘÍNĚVSI VE SVĚTOVÝCH BEDEKRECH

Na sklonku loňského roku získalo muzeum v Uhříněvsi zajímavý artefakt, patřící výsadkářům Gabčíkovi a Kubišovi. Ti fasovali tzv. balíček přežití, který obsahoval sušenku podobnou sušenkám Be Be. Po seskoku se před atentátem na Heydricha ukrývali u plukovníka Nováka. Jeho dcera z obavy před kontrolou gestapa okousala na sušence anglické nápisy, v tomto stavu ji uchovala až do dnešní doby a předala našemu muzeu. I přes jistou bizarnost jde o exponát hodný pozornosti a úcty vzhledem k osobám, kterým patřil. Tedy drob-

ná zajímavost. Nicméně radní naší obce podlehl momentu světovosti a ihned schválili velmi nákladnou rekonstrukci muzea. Opět nic proti rozvoji kulturního dědictví. Ďábel je ovšem skryt v maličkosti: muzeum se nachází asi 20 metrů před školní jídelnou, která byla v té době právě rekonstruována. Protáhla se o čtvrtletí ze školního roku, prý proto, že nebyly peníze. Dostalo muzeum přednost před dětmi? Co, páni radní, občanské priority? Zrovna v době začínající pandemie koronaviru, takže se žáci museli stravovat v přílehlých restauracích

a pečovatelských domech, tedy v místech nejvíce ohrožených? Jen přízemně uvažující maloměsták nepochopí úsilí radních. Jasně, svět nezajímají jídelny, silnice (např. v ulici V Bytovkách), parkoviště, svět chce pomníky světovosti! Proslýchá se, že na spadnutí je výnosná smlouva s bedekrovou světovou jedničkou Lonely Planet, kam bude muzeum zařazeno. Výnosy ze vstupného půjdou údajně na vyšší náklady nových stavebních projektů. O některých z nich píšeme v dnešním čísle.

-mik-

PŘEVALŠTÍ KONĚ Z UHŘÍNĚVSI

Tihle divocí koně jsou symbolem záchrany jednoho celého živočišného druhu před vyhynutím. V minulém století k tomu velmi přispěl hipolog František Bílek a spolu s ním statek v Uhříněvsi - Netlukách.

Doma jsou v mongolských stepích, odkud zprávu o nich včetně kůže a lebky dovezl v roce 1879 carský plukovník polského původu Nikolaj Prževalskij. Po něm taky získali jméno.

Pro přírodovědce to bylo překvapení, tehdy se mělo za to, že ve volné přírodě už vyhynuli. Pokusy oživit jejich stáda v zajetí se datují do samého počátku 20. století, kdy bylo do Evropy přivezeno 28 hříbat, dál rozmístěných v několika zoologických zahradách. Jenže založit úspěšný chov se nedařilo. Ve 20. letech, kdy se k akci přidal František Bílek, a to dokonce vlastními penězi, jich v zajetí přežívalo jen málo kusů.

František Bílek, profesor obecné a speciální zootechniky zemědělské a lesnické fakulty pražské ČVUT, navíc vybavený praxí v hřebčincích, tehdy koupil a dovezl z německého Saska tři koně do školního statku v Uhříněvsi. Přesněji do hospodářského dvora v Netlukách, dnes součásti Výzkumného ústavu živočišné výroby. Z koní sice přežili jen

dva, hřebec Alki a klisna Minka, ale ukázalo se, že je Bílek vybral dobře: byl to plodný párek, který se v příznivé atmosféře statku brzy rozmnožil o čtyři potomky. Pod Bílkovým znaleckým vedením tu koně chovali s respektem k jejich divokému původu, rozhodně se na nich nejezdilo, natož aby sloužili k tahání nákladů. Šlo výhradně o to, zachránit zvířecí druh, který měl namále.

V roce 1931 byla založena pražská ZOO a rok nato jí profesor Bílek uhříněvsko-netlucký párek věnoval. A už v březnu 1933 se tu Alkimu a Mince narodilo další hříbě, na československé půdě páté. Proslulý československý chov koně Převalského odstartoval.

Do slibné se vyvíjející práce na záchranu divokých krasavic tvrdě zasáhla 2. světová válka, kterou v Evropě přežilo jen 9 zvířat, a to v mnichovské a pražské ZOO. A právě Praha po válce chov obnovila natolik dobře, že byla v roce 1959 pověřena vedením Mezinárodní plemenné knihy.

Od 60. let 20. století už ve volné přírodě tihle divocí koně zaznamenáni nebyli, v 80. letech se tedy rozjely akce na jejich postupné stěhování do původního domova. Mimořádně úspěšně se do něj zapojila i naše republika, od roku 2011 dokonce organizuje mezinárodní program Návrat divokých koní. Za pomoci českých armádních letounů CASA bylo do mongolské Gobi přepraveno 34 koní a klisen. Na 70 procent „převaláků“ dnes běhajících pod asijským nebem má v rodokmenu předka z pražské linie. Ve třech chráněných oblastech jich dnes v Mongolsku žije zhruba sedm stovek. Mimo Mongolsko se vysazená divoká stáda těchto krásných koní vyskytují na Ukrajině včetně Uzavřené zóny v okolí Černobylu, v Číně a v pustě Hortobágy v Maďarsku

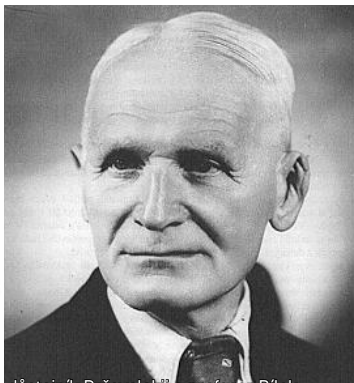
Geny Alkiho a Minky, pro jejichž nákup kdysi profesor Bílek sáhl do vlastní kapsy, aby jim ve školním statku v Uhříněvsi - Netlukách dal šanci, tedy pokračují. Sám se pan profesor návratu jejich potomků do mongolských stepí nedožil, zemřel v roce 1972. Dodejme ještě, že podíl na

záchraně koně Převalského nebyl jeho jediným hipologickým úspěchem. V roce 1938 se začal zajímat o osud starokladrubských vraníků, dohledal pár přežívajících kusů a jejich stádo obnovil natolik úspěšně, že unikátní černé koně s rodokmenem sahajícím do 18. století vídáme dodnes.

Bílkovu práci ocenilo i UNESCO, které ho jmenovalo 4. nejúspěšnějším genetikem své doby ve světě.

A nakonec malá perlička. Když počátkem 30. let začal sochař František Kafka pracovat na jezdeckém pomníku Jana Žižky pro pražský Vítkov, byl to zkušený hipolog profesor Bílek, který ho přiměl, aby pro Žižkova koně vybral toho nejvhodnějšího. Husitský vojevůdce tak neseď na arabském hřebci, ale na Slezském noriku, který má vzhledem ke středověkému koni nejbližší. Dokonce známe jméno hřebce, který Kafkovi na Bílkovu radu stál modelem: Albin Theseus, a pocházel z hřebčína v Tlumačově.

Marie Homolová

Portréty zachránců koně Převalského: důstojník Prževalskij a profesor Bílek

Chválíme

Pochvalu si zaslouží
dokončení záměru
předchozích radních
vybudovat chodník v ulici
K Netlukám. A vysazení
nové aleje chválí
příroda sama!

Laskaví čtenáři, děkujeme za kladné ohlasy a příspěvky na první vydání Uhřetěveských občanských novin, které jsme vydali před Vánoci. Jsou to vaše noviny! Mrzí nás jediné – rádi bychom vytvářeli plnohodnotné noviny většího rozsahu, se všemi žánry a formáty, ale děláme to z vlastních prostředků, bez dotací, a naše zdroje jsou omezené. Přijměte alespoň toto rozšíření druhé čísla z původních čtyř stránek na současných osm. Chceme také skromným dílem přispět k ochraně přírody, a tak stejně jako posledně používáme recyklovaný papír. Ochranu životního prostředí řešíme i při distribuci listu, snažíme se, aby se jeho výtisky nikde v bytových domech nepovalovaly. Upozornili jste nás na takové výjimečné případy při prvním vydání a budeme se snažit, aby se to nyní neopakovalo. Ale buďte k nám prosíme shovívaví, děláme to pro kvalitu života v obci, případné problémy překonáváme a jsme si jisti, že to stojí za to!

**Přejeme krásný, úspěšný
a hlavně již zdravý rok 2021!**

www.obcanuhrineves.cz

UHRŇEVESKÉ OBČANSKÉ NOVINY
ROČNÍK II, ČÍSLO 1
VYCHÁZEJÍ: 10 X ROČNĚ, NEPRODEJNÉ
VYDAVATEL: ASTRIA, SPOL. S R. O.
POD MARKÉTOU 87, PRAHA 10-HÁJEK,
JAZYKOVÉ KOREKTURY: PHDR. MILAN
VONDRAČEK
REDAKCE@OBCANUHRINEVES.CZ
ČI: 25758179, EV. Č. MK ČR E 24047
VYDANO DNE: 21. 1. 2021
ČLÁNKY A FOTY BEZ UVEDENÍ ZDROJE
JSOU REDAKCÍM MATERIÁLY.

NÁZOR ČTENÁŘE:

UHŘÍNĚVESKÝ ZPRAVODAJ, HLÁSNÁ TROUBA RADNICE NEBO KOLÉBKA DEMOKRACIE?

Pan zastupitel Jakub Randák za STAN si v posledním předvánočním čísle Uhřetěveského zpravodaje položil řečnickou otázku: Skutečně potlačujeme hlas opozice? Poctivé analýzy politické i nepolitické plochy, včetně procenta názorů nevyjadřujících stanovisko radnice, jsme se však nedočkali.

Na začátku článku pan zastupitel šmahem odsoudil naše opoziční periodikum jako nekalou politickou soutěž, aby následně tvrdil, že jsou ve Zpravodaji přece uveřejňovány i názory opozice. Podle něj jde o důkaz demokracie. Jenže tuto povinnost ukládá vydavateli tiskový zákon, konkrétně paragraf 4a (viz níže).

Ve svém příspěvku pan Randák taktně před veřejností zamlčuje zásadní nešvar, tedy že v redakční radě sedí jako žáby na prameni hned dva radní, z nichž jeden zastává dokonce funkci šéfgrafika = Strážci líbivého obrázku na lesklém papíře. Čti bez reptání!

Noviny tak dostatečně neslouží
místnímu společenství, za jehož
peníze jsou vydávány. Naopak

jsou vedením radnice permanentně zneužívány ke skryté propagaci samosprávy a očerňování opozice, což vede k omezování veřejné diskuse.

Cituji z již zapomenutého programového prohlášení: Občany Prahy 22 více zapojíme do života městské části, své aktivity budeme plánovat spolu s nimi. Naším cílem je otevřenost a transparentnost. Kdyby sliby konšelů nebyly jen mlácením prázdné slámy, měli bychom v časopisu dávno stálou rubriku s názory čtenářů, jak bývá ve slušné společnosti zvykem. Jenže pro ně jaksi není místo. Raději se po sté vyfotíme třeba na bobečku nebo u stromečku. Zřejmě na radnici potřebují pověstný klid na práci.

**TY VĚNOVALA
IN SOCIÁLNĚ**

SKUTEČNĚ POTLAČUJEME HLAS OPOZICE?

Od dětství má rodiče učili, že hást se nemá. Při rozhodování, zda náikamu sdělit krutou pravdu nebo milosrdnou lež, valim v dřívě vlněné první možnost. V případě, že náikdo veřejně lže, máme proto logicky potřebu zareagovat.

Učiním tak i v případě dalšího periodika s opozičním názory, které občan Prahy 22 dostal do svých schránek. Demokracie by se v opozičních názorech nebyla demokracie. Když však opozice využívá ke svým cílům místo faktické argumentace lži a překrucování faktů, nejde o nic jiného, než o neférovou politiku boje.

1. **Komise a výběry** – v rámci každé zřízení komise nebo výběru by všem stranám zastupovaným v zastupitelstvu nabídnuto místo tak, aby se informace skrze zástupce dostaly do každého uskupení. Jedním komisí jsou zcela veřejná a opět nad rámec předchozím nedochází k vykazování hostů ani vykazování členů z komisí. Když jsem sám chtěl být v minulém volebním

2. Kontrolní výbor – důležitý orgán zastupitelstva, jehož úkolem je kontrola plnění usnesení zastupitelstva a kontrola dodržování dalších právních předpisů. Koalice či demokratické principy a tažď má opozice v Kontrolním výboru většinu hlasů. Před

2. Zveřejňování názorů zastupitelů ve Zpravodaji – redakce automaticky uveřejňuje veškeré došlé názory opozičních zastupitelů bez jakýchkoli prodávů. Pokud je to v rámci grafické přípravy UZ možné, nechávají editoři příspěvky v původním rozsahu a nevrací se k úpravě na základě pravidla maximálního

4. **Zapalovací materiál pro jediné ZMČ** – díky novému automatickému systému má každý zástupce možnost voličně požádat o zapálení bodu do jedné či více následných výprazů, sezení a náložů k vytváření. Bod se automaticky

5. **Mimolétná zastupitelstva** – v letech 2014–2018, kdy naše uskupení působilo v opozici, jsme se zaželeli, že náky nebudeme ignorováni a odmítat požadavky na svolání mimořádných schůzí občanských zastupitelstev. Aby se tak stalo, rozhodli jsme se, že

Mohl bych pokračovat dále, ale asi to není nutné. Na výše uvedených pěti bodech jsem chtěl demonstrovat, že opozice má možnost své názory prezentovat v rámci oficiálních kanálů. Je tedy spíše otázkou,

■ Mgr. Jakub Randák,
zastupitel za STAN

Uhríněveský zpravodaj zima 2020, str. 1

Zdroj: Uhříněveský zpravodaj
zima 2020, str. 12

Nezapomínejme, že Zpravodaj je tady pro všechny: Pro ty, kdož vnímají jemný rozdíl mezi řízením radnice a vedením skautského oddílu, nebo, světe div se, dokonce i pro ty, co tu nebydlí sotva pár let, a mrzí je dočítat se o svém rodišti díky vybraným způsobům pana starosty jen ze stránek bulváru.

Tomáš Mašinda

§ 4a, zákon č.46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku

Sdělení v periodickém tisku územního samosprávného celku

Yydavatel periodického tisku územního samosprávného celku je povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku a poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto územního samosprávného celku.

PODNIKAJÍ U NÁS A PRO NÁS...

Čas od času budeme dávat prostor podnikatelům ze všech oblastí a oborů, kteří žijí mezi námi. I když je infrastruktura služeb v Uhříněvsi na kvalitní úrovni, zlepšovat se dá stále. Proto budeme klást všem společnou otázku: co byste doporučili v oblasti služeb, zdravotnictví, sociální péče a kulturního a sportovního využití občanů Uhříněvsi rozšířit, případně zlepšit?

Pavel Dušek, majitel firmy Dušek Sport Servis

„Podíváme-li se do Rakouska, Německa, ale i třeba do Maďarska, tak i mnohem menší obce než naše disponují otevřenými plaveckými areály. Většinou na okraji obcí, kvůli pohodlnému parkování, a vytápěné mnohdy odpadním teplem ze sportovních krytých hal či podobně. Jsem přesvědčen, že místo u nás se dá najít a sružený rozpočet i firm pro sdružený rozpočet.

O počet klientů nemám vůbec strach."

MUDr. Vladislav Klemenc,
urologická ordinace, Lékařský dům
„Odhlédneme-li od problémů s prů-
jezdni komunikací, což není v moci

naší radnice, jsou podmínky pro život v Uhřetíně velmi kvalitní. Já bych uvítal dostupnou ledovou plochu, což by vzhledem k rodišti Karla Guta u nás v Uhřetíně mělo i jistou symboliku a úctu k této významné osobě našeho hokeje."

